

omkring paa de forskellige Konti, vil det ses, at Forhøjelsen alligevel bliver endda noget større. For i Aar er det foreslaaet, at en hel Del Anskaffelser, som have været indførte paa Finanslovens § 23 I., udgaa derfra og blive overførte andesteds paa Finansloven, paa § 23 II. og andre Steder. Det er saaledes foreslaaet, at 21,000 Kr., som have været bevilgede til Opmaalinger, udgaa; der staar i Anmærkningerne, at det ikke er militære Opmaalinger, og at man derfor ønsker de 21,000 Kr. tagne ud fra denne Konto og satte ind paa den civile Del af Marineministerens Budget. Ligeledes er der fra Konto O., Søkortarkivet, udtaget 26,000 Kr., som hidtil have været bevilgede paa denne Konto; de foreslaas ligeledes indsatte et andet Sted paa Finansloven. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at der paa Grund af Ledighed i fastsatte Rammer i Officerskorpset spares 20,000 Kr. Endelig er en Bevilling paa 102,000 Kr., som hidtil har været paa § 23 I., til Tilsyn med Fiskerierne paa Island, nu udtagen og sat over paa § 25. Naar vi lægge de Summer, som ere udtagne fra dette Budget, til de 37,000 Kr., ville vi se, at for Marineministeriets Vedkommende er Stigningen noget over 100,000 Kr.

Der er dog en Udgiftspost vedrørende Militærsager, hvor jeg kunde ønske en større Bevilling. Den staar rigtignok hverken paa § 22 eller § 23 eller § 26 V. og VI., men paa § 20, Justitsministeriets Budget. Det er en Bevilling vedrørende Udskrivningsvæsenet. Jeg har for øvrig tidligere udtalt mig om det ønskelige i, at man fik indsat en Bevilling, hvorefter Lægds mændene kunde faa et nogenlunde rimeligt Vederlag for den Tidsspilde, de have ved at udføre Statens Tjeneste. Jeg har før oplyst Dem om, hvor stor Tidsspilde det alene er for hvert eneste Flyttebevis, der skal udstedes; jeg har paavist Dem, hvilken Tidsspilde det er, naar de modtage Indkaldelsesordrer og skulle faa dem uddelte til de værnepligtige omkring i deres Lægd. Jeg synes slet ikke, det er tidssvarende, at man bliver ved stadig at have disse Mennesker til at udføre Statens Gerning uden at yde dem et nogenlunde rimeligt Vederlag derfor. Jeg kan huske, at sidst jeg fremdrog denne Sag, blev det af et af de ærede Medlemmer her i Tinget sagt: Ja, men Lægds mændene faa alle, naar de have udført deres Tjeneste i 20—25 Aar, et Dannebrogskors. Jeg tror nu ikke, at Lægds mændene i Almindelighed have saa grumme stor Lyst til at

blive Korsdragere. Det kan være, Lysten hos dem ikke er saa stor, som den er hos flere af mine ærede Kolleger her, og i alt Fald er jeg sikker paa, at de vilde sætte mere Pris paa, om der paa Finansloven blev indsat en Bevilling, saa at de kunde faa en nogenlunde rimelig Løn for det Arbejde og den Tidsspilde, de have i Statens Tjeneste.

Der er en anden Sag, jeg gerne vilde fremdrage. Jeg kan ganske vist ikke sætte den i Forbindelse med nogen af Posterne paa Finansloven, men vi pleje jo at være nogenlunde frit stillede med vore Udtalelser her ved Finanslovens første Behandling. Det er den Rente, Statsanstalten for Livsforsikring tager af de Midler, der ere udlaante i Landejendomme paa første Prioritet. For nogle Aar siden — jeg erindrer ikke hvilket Aar — blev denne Sag fremdragen af Medlemmer her i Tinget, og der blev anket over, at Anstalten tog over 4 pCt. af de Laan, som den udlaante i Landejendomme paa første Prioritet, altsaa mere end andre under offentligt Tilsyn staaende Midler. Den daværende Finansminister lovede, at der i Fremtiden skulde ske Forandring i den Henseende, og denne Forandring skete ogsaa. Siden den Tid nedsatte Statsanstalten Renten, saaledes at den kun tog 4 pCt., det vil sige for alle Laan, der den Gang vare stiftede. Men saa er det mærkelige sket, at de, som siden den Tid have laant Penge i Anstalten, alligevel nu komme til at svare $4\frac{1}{4}$ pCt. Anstalten har altsaa to Slags Rentefod, en paa 4 pCt. og en paa $4\frac{1}{4}$ pCt. Den Gang man her i Tinget rettede Anker over, at der blev svaret saa høj Rente af disse Penge, og ønskede Ændring indført, var det ikke alene for at gavne Statsanstaltens daværende Debitorer, men tillige og mest for at modarbejde Rentefodens stigende Tendens, men dette opnaas ikke, fordi Anstalten nedsætter Renten for de Kapitaler, der ere udlaante indtil en bestemt Aargang, naar der for de Kapitaler, der ere udlaante senere, atter tages $4\frac{1}{4}$ pCt. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke ligesom sin Forgænger vilde søge at faa dette Forhold ændret, saa at Anstalten ikke fik Lov til at tage mere i Rente end andre under offentligt Tilsyn staaende Midler. Af Overformynderiet, af Stiftsmidlerne, af Sorø Akademis Midler tages der ikke mere end 4 pCt., og jeg mener, at det samme kunde være Tilfældet med de Penge, som laanes i Livsforsikringsanstalten. Jeg vilde ønske, at den